

**PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

dr inż. Jacek Oko

Warszawa, 7 czerwca 2022 r.

ART-COM sp. z o.o.
ul. Grunwaldzka 120
43-600 Jaworzno

(dalej „Operator”)

Tauron Dystrybucja S.A.
ul. Podgórska 25a
31-035 Kraków

(dalej „Udostępniający”)

DECYZJA DR.WIT.6174.17.2021.44

Po rozpatrzeniu wniosku Operatora z dnia 16 września 2021 r., zmodyfikowanego pismem z dnia 13 grudnia 2021 r., (dalej „Wniosek”) o wydanie decyzji zmieniającej umowę o dostępie do infrastruktury technicznej nr TD/OBD/OME7/UDZ/MC/21/2017 z dnia 1 grudnia 2017 r., regulującej zasady korzystania Operatora ze stanowiącej własność Udostępniającego infrastruktury technicznej w postaci podbudowy słupowej napowietrznych linii elektroenergetycznych niskiego napięcia (dalej „nN”) na potrzeby realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej (dalej „Umowa”), poprzez uchylenie § 4 ust. 3, § 4 ust. 5, § 4 ust. 6, § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 oraz § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy a także zmianę § 4 ust. 2 oraz załącznika nr 3 do Umowy „Rejestr słupów z zawieszonymi liniami światłowodowymi”,

I. na podstawie art. 22 ust. 1 i 3 w związku z art. 24a ust. 1 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 884, dalej „ustawa o wspieraniu rozwoju”) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm., dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 576 z późn. zm., dalej „Pt”), zmieniam Umowę, w ten sposób, że:

1. § 4 ust. 6 Umowy otrzymuje następujące brzmienie:
„Uchylony”;
2. § 4 ust. 12 Umowy otrzymuje następujące brzmienie:
„Uchylony”;
3. § 4 ust. 13 Umowy otrzymuje następujące brzmienie:
„Uchylony”.

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 440, fax 22 53 49 306, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

- II. Na podstawie art. 105 § 1 kpa w związku z art. 206 ust. 1 Pt, umarzam postępowanie w części dotyczącej żądania Operatora w zakresie zmiany § 4 ust. 2 Umowy i załącznika nr 3 do Umowy „Rejestr słupów z zawieszonymi liniami światłowodowymi” oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy.
- III. Na podstawie art. 206 ust. 2aa w związku z art. 206 ust. 2 pkt 6 Pt decyzja w zakresie pkt I podlega natychmiastowemu wykonaniu.

UZASADNIENIE

1. Podstawa rozpatrzenia Wniosku

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej.

Warunki dostępu do infrastruktury technicznej, w tym techniczne, eksploatacyjne i finansowe warunki współpracy, strony ustalają w umowie o dostępie do infrastruktury technicznej, zawartej na piśmie pod rygorem nieważności (art. 18 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju).

Zgodnie z art. 24a ustawy o wspieraniu rozwoju, do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 i art. 21-24 ustawy o wspieraniu rozwoju.

Zgodnie z definicjami przewidzianymi w art. 2 ust. 1 pkt 3, 6 oraz 8 ustawy o wspieraniu rozwoju, operatorem sieci jest „przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej”, przedsiębiorcą wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej jest „(...) osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której przepisy szczególne przyznają zdolność prawną, zapewniająca infrastrukturę techniczną na potrzeby: wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji gazu, energii elektrycznej lub ciepła (...)”, natomiast przez infrastrukturę techniczną rozumiany jest „każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, wieże i słupy, z wyłączeniem a) kabli, w tym włókien światłowodowych, b) elementów sieci wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, c) kanałów technologicznych w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (...)”.

Mając na uwadze, że Umowa dotyczy słupów elektroenergetycznych, które, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o wspieraniu rozwoju, stanowią infrastrukturę techniczną, Prezes UKE stwierdza, że podstawę decyzji stanowią przepisy służące realizacji obowiązku udostępniania infrastruktury technicznej, tj. w tym przypadku art. 22 ust. 1 w związku z art. 24a ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju.

Stosownie do przytoczonych przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju za podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej należy uważać m.in. przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm., dalej „Prawo energetyczne”). Zgodnie z art. 3 pkt 12 lit. a Prawa energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie: wytwarzania, przetwarzania, magazynowania,

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 440, fax 22 53 49 306, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi. Jak wynika z ogólnodostępnego rejestru na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki¹, Udostępniający posiada koncesję DEE, tj. koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej. Zgodnie z informacjami wynikającymi z przedmiotowego rejestru Udostępniający figuruje w nim pod numerem DKN (numer koncesjonariusza) 2698, a omawiana koncesja została wydana w dniu 16 listopada 1998 r. i jest ważna do dnia 31 grudnia 2025 r. Udostępniający jest zatem przedsiębiorcą energetycznym, który prowadzi koncesjonowaną działalność gospodarczą, polegającą na dystrybucji energii elektrycznej.

Udostępniający jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym koncesjonowaną działalność gospodarczą, a zatem jest operatorem sieci wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej w rozumieniu ustawy o wspieraniu rozwoju i spoczywa na nim obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, tj. obowiązek zapewnienia współkorzystania lub dostępu do słupów elektroenergetycznych znajdujących się w zasobach tego przedsiębiorcy energetycznego. Realizacja wspomnianego obowiązku może przejawiać się w postaci umożliwienia wstępu na słupy, umożliwienia umieszczania na słupach urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, czy też umożliwienia dokonywania określonych czynności (np. konserwacji urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej).

Wobec powyższego Prezes UKE, rozpoznając sprawę, wziął pod uwagę przepisy dotyczące infrastruktury technicznej podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej, tj. przedsiębiorstwa energetycznego. Oznacza to, że do zmiany Umowy zastosowanie znajdują przepisy art. 19 i 21-24 ustawy o wspieraniu rozwoju, w związku z art. 24a ust. 1 tej ustawy.

Wobec powyższego, każda ze stron negocjacji o zmianę Umowy, miała prawo zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej Umowę w przypadku:

- odmowy zmiany Umowy;
- niedokonania zmiany Umowy w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taką zmianę (art. 21 ust. 2 w związku z art. 24a ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju).

Postępowanie przed Prezesem UKE jest prowadzone na podstawie przepisów kpa ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy o wspieraniu rozwoju (art. 206 ust. 1 Pt). Załatwienie spraw objętych Wnioskiem następuje więc w drodze wydania decyzji (art. 104 § 1 kpa w związku z art. 206 ust. 1 Pt).

Prezes UKE ustalił, że:

- 1) Operator jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (dowód: rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wpis nr 7817).
- 2) Udostępniający nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (brak wpisu w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych), Udostępniający jest operatorem sieci wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej.
- 3) W dniu 1 grudnia 2017 r. Operator i Udostępniający zawarli Umowę, której przedmiotem jest dostęp do słupów elektroenergetycznych nN stanowiących własność Udostępniającego. Umowa została zmieniona Aneksem nr 1 obowiązującym

¹ <https://rejstry.ure.gov.pl/c/1>

od dnia 1 kwietnia 2019 r. oraz Aneksem nr 2 z dnia 7 grudnia 2021 r. (dalej „Aneks nr 2 do Umowy”), obowiązującym od dnia 1 listopada 2021 r.

- 4) Negocjacje w sprawie zmiany Umowy trwały co najmniej od dnia 29 marca 2021 r., to jest od dnia doręczenia Udostępniającemu wniosku Operatora o zmianę Umowy (dowód: pismo Operatora z dnia 23 marca 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru pisma przez Udostępniającego w dniu 29 marca 2021 r., stanowiące załączniki do Wniosku).
- 5) Wobec odmowy przez Udostępniającego podpisania aneksu do Umowy, Operator wystąpił do Prezesa UKE z Wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej Umowę poprzez zmianę wysokości i zasad naliczania opłat dotyczących udostępnienia słupów elektroenergetycznych, na rzecz Operatora, tj. poprzez zmianę § 4 ust. 2, § 4 ust. 3, § 4 ust. 5, § 4 ust. 6, § 4 ust. 12, § 4 ust. 13, § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy oraz załącznika nr 3 do Umowy (dowód: Wniosek).
- 6) Do Wniosku Operator załączył:
 - a) tekst Umowy, stosownie do wymagań art. 24a ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju,
 - b) projekt aneksu do Umowy, co do którego strony nie doszły do porozumienia, stosownie do art. 21 ust. 2a ustawy o wspieraniu rozwoju.
- 7) Pismem z dnia 13 grudnia 2021 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dalej „UKE”: dnia 16 grudnia 2021 r.), w związku z zawarciem Aneksu nr 2 do Umowy, Operator wycofał Wniosek w części dotyczącej żądania zmiany § 4 ust. 2 oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy, domagając się dalej uchylecia w drodze decyzji § 4 ust. 6, § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 Umowy. Strony zmieniły bowiem Umowę poprzez: określenie nowej stawki za czynsz dzierżawny w wysokości 1,73 zł netto (zmiana § 4 ust. 2 Umowy), odejście od aktualizacji stawki czynszu za dzierżawę każdorazowo po wprowadzeniu zmian cennika Udostępniającego (zmiana § 4 ust. 3 Umowy), zniesienie obowiązku ponoszenia dodatkowych opłat związanych z dopuszczeniem do pracy i sprawowaniem nadzoru (zmiana § 4 ust. 5 Umowy), uchylenie Załącznika nr 2 oraz § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy (wprowadzającego do Umowy Załącznik nr 2) oraz zastąpienie załącznika nr 3 Załącznikiem nr 1 do Aneksu nr 2 do Umowy.

Na tej podstawie Prezes UKE stwierdził, że:

- 1) Podstawą żądania Operatora są art. 24a ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 w związku z art. 17 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju.
- 2) Złożenie przez Operatora Wniosku, po upływie 60 dni od wystąpienia do Udostępniającego z wnioskiem o zawarcie aneksu umowy, skutecznie zainicjowało postępowanie przed Prezesem UKE, którego stronami są Operator i Udostępniający.

2. Uzasadnienie motywów rozstrzygnięcia w pkt I sentencji decyzji

2.1. Kryteria będące podstawą rozstrzygnięcia

W niniejszej sprawie kwestie sporne pomiędzy stronami stanowiły: wysokość oraz zasady naliczania opłat dotyczących udostępnienia słupów elektroenergetycznych na rzecz Operatora (w tym zasada corocznej aktualizacji opłat za dzierżawę słupa w oparciu o

średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za poprzedni rok kalendarzowy, ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a także zasada automatycznej zmiany stawki w związku ze zmianą cennika Udostępniającego), jak również pobieranie przez Udostępniającego dodatkowych opłat, innych niż z tytułu dostępu. W związku z mającym miejsce w toku niniejszego postępowania porozumieniem stron w znacznej części sporu wniesionego przed Prezesa UKE (o czym szerzej w dalszej części 4 uzasadnienia niniejszej decyzji) rozstrzygnięcie co do istoty sprawy ograniczyło się do zagadnienia dotyczącego waloryzacji opłat w oparciu o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za poprzedni rok kalendarzowy, ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (§ 4 ust. 12 i 13 Umowy) oraz aktualności postanowienia § 4 ust. 6 Umowy (regulującego zasady wnoszenia opłat dodatkowych za pracę i nadzór, wyeliminowanych ze współpracy stron Anekssem nr 2 do Umowy).

Rozstrzygając przedstawioną powyżej sprawę, Prezes UKE wziął pod uwagę stanowiska Stron, kierując się jednocześnie ogólnymi zasadami określonymi w art. 17 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju oraz kryteriami wskazanymi w art. 22 ust. 1 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju odpowiednio stosowanym do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej na podstawie art. 24a ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, tj. koniecznością zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.

Zasady te wynikają z prawodawstwa Unii Europejskiej, w tym przede wszystkim z Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 202 z 7.6.2016, s. 1). W konsekwencji powinny być więc stosowane z uwzględnieniem dorobku doktryny i orzecznictwa unijnego.

Zasada proporcjonalności oznacza, że ustalone w ramach decyzji administracyjnej warunki dostępu do słupów elektroenergetycznych, muszą być konieczne i odpowiednie, a jednocześnie zastosowane środki muszą być jak najmniej dotkliwe. Potwierdził to Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 11 lipca 1989 r. w sprawie 265/87: *„(...) odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów, których realizacja dopuszczalna jest przy pomocy danej regulacji. Przy czym w razie istnienia kilku odpowiednich środków należy wybrać te, które są najmniej uciążliwe, nadto nałożone obciążenia muszą pozostawać w odpowiednim stosunku do zamierzonych celów”*.

Z zasady tej wynika zakaz stosowania działań władczych ponad potrzebę. Ocena konieczności i zakresu działania należy do kompetencji organu, który weryfikuje przesłanki przewidziane w przepisach prawa, kierując się zasadą proporcjonalności. Zasada powyższa powinna być brana pod uwagę przez niezależny organ regulacyjny, który rozstrzyga spór, uwzględniając konkurencyjne interesy stron.

Mając powyższe na względzie, Prezes UKE wziął pod uwagę, aby zmiana Umowy w zakresie opłat należnych Udostępniającemu (tj. w odniesieniu do corocznej zmiany wysokości opłat za dostęp zgodnie z prawem do ich waloryzacji) dokonana niniejszą decyzją, była konieczna i odpowiednia.

W odniesieniu do zasady niedyskryminacji w doktrynie wskazuje się, że *„wymóg zapewnienia niedyskryminujących warunków dostępu oznacza w odniesieniu do przedsiębiorcy nakaz jednakowego traktowania przedsiębiorców znajdujących się w podobnych sytuacjach, przy ubieganiu się o dostęp do sieci objętej decyzją. W szczególności wymóg ten oznacza obowiązek oferowania warunków nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa lub w stosunkach z podmiotami zależnymi (art. 36 [Pt]). (...) wymóg niedyskryminacji należy adresować raczej do Prezesa UKE, który nie powinien ustalać*

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 440, fax 22 53 49 306, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

warunków dostępu w sposób zasadniczo odmienny od tych jakie są ustalone w innych podobnych przypadkach” (St. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2019, Legalis, komentarz do art. 28, teza 7). Dlatego też, Prezes UKE wydając rozstrzygnięcie w sprawie oraz mając na uwadze potrzebę uwzględnienia interesu obu Stron postępowania, wziął pod uwagę warunki dostępu, o którym mowa w art. 17 ustawy o wspieraniu rozwoju, jakie Udostępniający oferuje innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym (na podstawie umów przesyłanych Prezesowi UKE przez Udostępniającego zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju).

Realizacja wymogu zapewnienia niedyskryminacyjnych warunków dostępu wiąże się z tym, by Prezes UKE nie ustalał warunków dostępu w sposób zasadniczo odmienny od tych, jakie są ustalone w innych podobnych przypadkach (tak: S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2018, art. 28, teza 7). Stosując się do tej zasady, Prezes UKE w niniejszej decyzji zmienił warunki dostępu w zakresie waloryzacji opłat za dostęp, mając na uwadze warunki określone w decyzjach rozstrzygających spory, np.: decyzji Prezesa UKE z dnia 30 czerwca 2021 r. sygn. DR.WIT.6174.4.2020.32, decyzji Prezesa UKE z dnia 2 listopada 2021 r. sygn. DR.WIT.6174.15.2020.36, decyzji Prezesa UKE z dnia 23 listopada 2021 r. sygn. DR.WIT.6174.5.2021.67.

Prezes UKE, uwzględniając interesy Stron, wydając niniejszą decyzję, wziął pod uwagę przede wszystkim stanowiska Stron prezentowane w trakcie prowadzonych negocjacji o zmianę Umowy, a także stanowiska prezentowane w toku postępowania administracyjnego.

2.2. Uzasadnienie zmian wprowadzonych do Umowy

Rozstrzygając niniejszą sprawę Prezes UKE miał przede wszystkim na względzie zakres sporu dotyczącego zmiany Umowy, który był negocjowany przez Strony. Negocjacje zmiany Umowy obejmowały zmianę Umowy w zakresie § 4, § 17 i Załącznika nr 3 do Umowy, poprzez zmniejszenie opłaty za dostęp do jednego słupa (tj. co do wprowadzenia ryczałtowej, miesięcznej opłaty w wysokości 1,73 zł netto za dostęp do jednego słupa niskiego napięcia), wyłączenia możliwości zmiany tej opłaty z uwagi na aktualizację cennika Udostępniającego lub na podstawie klauzuli waloryzacyjnej oraz wyłączenia możliwości pobierania przez Udostępniającego na podstawie Umowy opłat innych niż z tytułu dostępu, tj. zmiany § 4 ust. 2, § 4 ust. 3, § 4 ust. 5, § 4 ust. 6, § 4 ust. 12, § 4 ust. 13, § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy oraz załącznika nr 3 do Umowy.

Zakres negocjacji przeprowadzonych między Stronami wyznaczył więc przedmiot niniejszego postępowania.

W związku z wycofaniem części żądania przez Operatora z powodu zawartego Aneksu nr 2 do Umowy, od dnia 16 grudnia 2021 r. (data wpływu pisma Operatora z dnia 13 grudnia 2021 r. z wnioskiem o częściowe umorzenie postępowania) postępowanie było prowadzone wyłącznie w zakresie uchylecia § 4 ust. 6, § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 Umowy oraz zmiany załącznika nr 3 do Umowy.

§ 4 ust. 12 Umowy stanowi, że „Czynsz podlega waloryzacji raz w roku kalendarzowym, począwszy od 2018 roku, w oparciu o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za poprzedni rok kalendarzowy, ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego”. W § 4 ust. 13 Umowy Strony postanowiły, że „Zmiana, o której mowa w ust. 12, nie będzie wymagała zmiany Umowy w formie Aneksu. Dzierżawca będzie zobowiązany do uiszczania Czynszu w nowej wysokości bez konieczności dodatkowego

zawiadomienia Dzierżawcy przez Wydierżawiającego. Zmiana wysokości Czynszu wchodzi w życie w miesiącu następującym po miesiącu ogłoszenia wskaźnika.”

Przychylając się do Wniosku w zakresie uchylecia § 4 ust. 12 i 13 Umowy Prezes UKE informuje, że wskazane powyżej decyzje wydawane przez Prezesa UKE w indywidualnych sprawach spornych (decyzja o sygn. DR.WIT.6174.4.2020.32, DR.WIT.6174.15.2020.36, DR.WIT.6174.5.2021.67) również nie przewidują corocznej aktualizacji opłat w oparciu o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za poprzedni rok kalendarzowy, ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Norma art. 22 ust. 3 ustawy o wspieraniu rozwoju stanowi, że opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej określa się w wysokości, która umożliwi zwrot części kosztów, które ponosi ten podmiot w związku z utrzymaniem tej infrastruktury.

Na operatora sieci został również nałożony dodatkowy obowiązek prowadzenia odrębnej ewidencji kosztów i przychodów wynikających z dzierżawy infrastruktury na cele związane z telekomunikacją, odrębne od podstawowej działalności. Obowiązek ten został określony w art. 25 ustawy o wspieraniu rozwoju zgodnie z którym:

„Podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów, przychodów, zysków i strat w zakresie swojej podstawowej działalności oraz działalności, o której mowa w art. 16 ust. 1, a także dostępu do infrastruktury technicznej”.

Zatem w przypadku wzrostu kosztów utrzymania słupów i zaistnieniem sytuacji, kiedy to opłaty ponoszone przez Operatora nie pokryją Udostępniającemu części kosztów związanych z utrzymaniem słupów, Udostępniający może negocjować zmianę Umowy w tym zakresie.

Natomiast żądanie przez Operatora uchylecia § 4 ust. 6 Umowy, w ocenie Prezesa UKE, jest zasadne z uwagi na dokonaną już przez Strony zmianę § 4 ust. 5 Umowy. § 4 ust. 6 Umowy stanowi, że „Opłaty przewidziane w ust. 5 będą płatne w terminach i na zasadach przewidzianych dla zapłaty Czynszu i na podstawie oddzielnie wystawionej faktury”. Po zmianach wprowadzonych Anekssem nr 2 do Umowy, § 4 ust. 5 Umowy otrzymał brzmienie „Dzierżawca zobowiązany jest do pokrycia kosztów, które Wydierżawiający poniesie z tytułu realizacji zamierzenia inwestycyjnego Dzierżawcy, to jest w szczególności kosztów wywołanych kolizją techniczną między elementami infrastruktury Dzierżawcy a elementami infrastruktury Wydierżawiającego oraz niezbędnych wyłączeń napięcia napowietrznej linii elektroenergetycznej związanych z podwieszeniem linii światłowodowych na Przedmiocie dzierżawy lub z usunięciem awarii linii światłowodowej. Zwrot udokumentowanych kosztów, o których mowa w zdaniu poprzednim, nastąpi w oparciu o przedstawione przez Wydierżawiającego dokumenty księgowe, w terminie 21 dni od daty ich otrzymania. W razie wątpliwości, Dzierżawca uprawniony jest do żądania przedstawienia dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów przez Wydierżawiającego”.

Z powyższych zapisów wprost wynika, że zasady płatności należności, o których mowa w § 4 ust. 5 Umowy, zostały uregulowane w odpowiedni sposób w tej samej jednostce redakcyjnej, w związku z tym zapis zawarty w § 4 ust. 6 Umowy stał w sprzeczności z postanowieniami ust. 5 i jako taki powinien zostać usunięty.

Odnosząc powyższe zmiany do przedstawionej uprzednio interpretacji przesłanek zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej należy stwierdzić, że wprowadzenie zmian

Umowy polegających na uchyleniu § 4 ust. 6, ust. 12 i 13 Umowy jest proporcjonalne i niedyskryminacyjne.

3. Natychmiastowa wykonalność Decyzji

Na podstawie art. 206 ust. 2aa w związku z art. 206 ust. 2 pkt 6 Pt decyzja w pkt I sentencji podlega natychmiastowemu wykonaniu. Oznacza to, że pomimo ewentualnego złożenia przez którąkolwiek ze Stron odwołania zgodnie z poniższym pouczeniem, decyzja będzie podlegała wykonaniu. Wstrzymanie wykonalności decyzji może nastąpić wyłącznie w trybie art. 479⁶³ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, dalej „kpc”), a więc postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydanym na wniosek Strony, która wniosła odwołanie, o ile zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków.

4. Uzasadnienie motywów rozstrzygnięcia w pkt II sentencji decyzji

Zgodnie z art. 105 § 1 kpa gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Bezprzedmiotowość postępowania oznacza więc, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (por. J. Borkowski, Komentarz do Kodeksu postępowania administracyjnego, Warszawa 2006, s. 489). Przepis art. 105 § 1 K.p.a. obejmuje dwie formy bezprzedmiotowości: pierwotną, gdy już w chwili wszczęcia postępowania nie istniał jakiś element stosunku administracyjnoprawnego, i wtórną, gdy jakiś element stosunku administracyjnoprawnego przestał istnieć w toku postępowania.

Na stosunek prawny składają się cztery elementy:

- 1) podmiot stosunku,
- 2) przedmiot stosunku,
- 3) sfera faktów mających znaczenie dla możliwości konkretyzacji stosunku,
- 4) sfera prawna, z której wywodzi się określony stosunek prawny (interes prawny) i który przesądza o możliwości i kształcie konkretyzacji tego stosunku.

Brak jednego ze wskazanych powyżej elementów stosunku materialno-prawnego oznacza, że postępowanie administracyjne stało się bezprzedmiotowe i powinno zostać obligatoryjnie umorzone przez organ administracji publicznej.

Jak podkreśla orzecznictwo sądowe *„sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. wtedy, gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej, w formie decyzji administracyjnej, ingerencji organu administracyjnego. Wówczas jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne”* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, dalej „WSA”, w Warszawie z dnia 27 listopada 2013 r., VIII SA/Wa 657/13, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Podobnie, orzekł NSA stwierdzając, że *„decyzję o umorzeniu postępowania organ administracji państwowej wydaje zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. wówczas, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, w szczególności wówczas, gdy strona rezygnuje z ubiegania się o rozstrzygnięcie określonej treści, gdy przyznanie określonego uprawnienia stało się zbędne lub gdy organ administracyjny stwierdzi oczywisty brak*

podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy” (wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 września 2001 r., V SA 381/01, LEX nr 78917).

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że:

1. Strony, w drodze Aneksu nr 2 do Umowy, z mocą od dnia 1 listopada 2021 r., zmieniły Umowę w części: § 4 ust. 2 Umowy (poprzez określenie nowej stawki za czynsz dzierżawny słupa w wysokości 1,73 zł netto), § 4 ust. 3 Umowy (odchodząc od aktualizacji stawki czynszu za dzierżawę każdorazowo po wprowadzeniu zmian cennika Udostępniającego), § 4 ust. 5 Umowy (poprzez zniesienie obowiązku ponoszenia dodatkowych opłat związanych z dopuszczeniem do pracy i sprawowaniem nadzoru) oraz uchylły Załącznik nr 2 oraz § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy (wprowadzający do Umowy Załącznik nr 2) a także zastąpiły Załącznik nr 3 „Rejestr słupów z zawieszonymi liniami światłowodowymi” nowym załącznikiem w brzmieniu nadanym Załącznikiem nr 1 do Aneksu nr 2 do Umowy.
2. Pismem z dnia 13 grudnia 2021 r. (data wpływu do UKE dnia 16 grudnia 2021 r.) Operator wycofał Wniosek w części dotyczącej żądania zmiany § 4 ust. 2 oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy w związku z zawarciem Aneksu nr 2 do Umowy.

W świetle powyższych ustaleń związanych ze zmianą Umowy dokonaną Aneksem nr 2 oraz złożeniem wskazanego oświadczenia Operatora w sprawie cofnięcia Wniosku w części dotyczącej żądania zmiany § 4 ust. 2 oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy, Prezes UKE zobowiązany był ocenić ich skutek prawny w odniesieniu do sprawy zmiany Umowy zgodnie z Wnioskiem.

Prezes UKE zwraca uwagę, że zgodnie z orzecznictwem NSA, wycofanie wniosku przez wnioskodawcę w toku postępowania administracyjnego skutkuje bezprzedmiotowością tego postępowania i prowadzi do jego umorzenia w trybie art. 105 § 1 K.p.a. Jak podkreślił bowiem NSA w wyroku z dnia 4 lutego 2011 r.: „Zgodnie z art. 61 § 1 kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Jeżeli przepisy administracyjnego prawa materialnego stanowią, że w danej sprawie postępowanie administracyjne może zostać wszczęte wyłącznie na żądanie strony (zasada skargowości), to wówczas taki wniosek strony zakreśla ramy podmiotowe i przedmiotowe tego postępowania. Wnioskodawca domaga się bowiem od organu w określonej sytuacji faktycznej konkretyzacji w formie decyzji administracyjnej jego uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa materialnego. W przypadku, gdy postępowanie administracyjne może być wszczęte tylko na wniosek strony, cofnięcie wniosku przez jedynego wnioskodawcę lub wszystkich wnioskodawców oznacza, że przestaje istnieć przedmiot postępowania administracyjnego, ponieważ brak jest żądania uprawnionego podmiotu konkretyzacji jego praw lub obowiązków w określonych okolicznościach faktycznych. W takiej sytuacji organ administracji publicznej traci kompetencje do dalszego prowadzenia postępowania i wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty wbrew woli wnioskodawcy, powinien więc umorzyć postępowanie na podstawie art. 105 § 1 kpa” (wyrok NSA sygn. akt II OSK 246/10, z dnia 4 lutego 2011 r., <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Za powyższą interpretacją, NSA opowiedział się także w wyroku z dnia 4 sierpnia 2011 r.: „Nie mieści się natomiast w dyspozycji przepisu art. 105 § 2 k.p.a. sytuacja, w której wnioskodawca składa wyraźne oświadczenie o wycofaniu wniosku. Na skutek wycofania wniosku przestaje istnieć element warunkujący nawiązanie stosunku materialnego, a organ

prowadzący postępowanie pozbawiony wniosku strony nie może orzekać w sposób merytoryczny o żądaniu nieistniejącym. W przeciwnym razie zaistniałby przypadek, gdzie dalsze prowadzenie postępowania byłoby działaniem z urzędu, które w postępowaniach określanych jako wnioskowe, jest wyraźnie zakazane w art. 61 § 2 k.p.a. Wycofanie pierwotnie złożonego wniosku można porównać więc do niewyrażenia zgody na kontynuowanie postępowania wszczętego z urzędu przez organ w sytuacji, gdy przepis wymaga złożenia wniosku przez uprawniony podmiot. Jeżeli strona nie wyraża zgody na kontynuowanie wszczętego postępowania, to ustawodawca w treści art. 61 § 2 k.p.a. nie zobowiązuje organu do pytania o opinię pozostałych stron wszczętego procesu, tylko nakazuje umorzyć postępowanie na podstawie art. 61 § 2 i art. 105 § 1 k.p.a. Zatem cofnięcie wniosku powoduje powstanie obiektywnej okoliczności bezprzedmiotowości postępowania.” (wyrok NSA z dnia 4 sierpnia 2011 r., sygn. akt. I OSK 1397/10, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Stanowisko to zostało następnie potwierdzone w wyroku NSA z dnia 14 września 2011 r.: „Jeżeli bowiem jedyny wnioskodawca cofa wniosek i wnosi o umorzenie postępowania, które może być wszczęte i prowadzone tylko na wniosek, to wówczas ma zastosowanie art. 105 § 1 k.p.a., tj. zachodzi obiektywna przeszkoda - brak wniosku - do dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego i musi być ono umorzone (Mariusz Kotulski, Kilka uwag o sposobach zakończenia postępowania administracyjnego. Casus z 2008 r., nr 1, str. 38).[...]). Wycofanie więc przez stronę wniosku o wydanie decyzji i wszczęcie postępowania, a tym samym cofnięcie zgody na jego prowadzenie skutkuje jego bezprzedmiotowością, to zaś wymaga umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.” (wyrok NSA z dnia 14 września 2011 r., sygn. akt II OSK 1339/10, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Podobne stanowisko w przedmiotowej kwestii zajmuje też Sąd Najwyższy: „Cofnięcie zaś wniosku czyni bezprzedmiotowym postępowanie administracyjne, wobec czego stosownie do art. 105 par. 1 KPA zachodzą podstawy do obligatoryjnego umorzenia postępowania” (wyrok z dnia 16 lutego 1994 r., sygn. III ARN 78/93, Lex nr 1671912).

Odnosząc powyższe tezy orzecznictwa sądownoadministracyjnego do mającego miejsce w niniejszej sprawie cofnięcia Wniosku w określonej jego części należy stwierdzić, że w zakresie, w którym Operator cofnął Wniosek, brak jest żądania uprawnionego podmiotu o konkretyzację części jego praw lub obowiązków, tj. w zakresie zmiany § 4 ust. 2 oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy. Brak żądania załatwienia sprawy w powyższym zakresie oznacza, że z przyczyn obiektywnych postępowanie stało się bezprzedmiotowe. Należy zauważyć, że przyczyną cofnięcia Wniosku we wspomnianej części jest okoliczność porozumienia się stron w zakresie zmiany Umowy, czyli w zakresie stanowiącym przedmiot niniejszego postępowania, aktualnie samodzielnie uregulowanym przez strony.

Prezes UKE ustalił ponadto, że oprócz postanowień Umowy, co do których Operator wycofał Wniosek, zdezaktualizowało się również żądanie zmiany Umowy w części dotyczącej Załącznika nr 3 do Umowy „Rejestr słupów z zawieszonymi liniami światłowodowymi” w zakresie postanowienia odwołującego się do stawki za dzierżawę 1 szt. słupa. Strony, zgodnie z § 2 ust. 6 Aneksu nr 2 do Umowy, zastąpiły dotychczasowy Załącznik nr 3 nowym załącznikiem tj. „Załącznikiem nr 1 do Aneksu- Załącznik nr 3-Ewidencja podwieszonych kabli telekomunikacyjnych w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej na słupach własności Tauron Dystrybucja S.A.”. Oznacza to, że w zaistniałych okolicznościach faktycznych działanie Prezesa UKE, polegające na zmianie Umowy we władczej formie decyzji administracyjnej w części, co do której Strony porozumiały się, tj. w sprawie zmiany § 4 ust. 2 Umowy

i załącznika nr 3 do Umowy „Rejestr słupów z zawieszonymi liniami światłowodowymi” oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy nie znajduje podstaw prawnych i faktycznych, pozwalających na merytoryczne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe należy zatem wskazać, że w niniejszej sprawie w zakresie zmiany § 4 ust. 2 Umowy i załącznika nr 3 do Umowy „Rejestr słupów z zawieszonymi liniami światłowodowymi” oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy brakuje koniecznych elementów stosunku materialno-prawnego pozwalających na merytoryczne rozpoznanie sprawy co do istoty, tj. przedmiotu stosunku, sfery faktów mających znaczenie dla możliwości konkretyzacji stosunku oraz sfery prawnej, z której wywodzi się określony stosunek prawny. Skutkuje to obligatoryjnym zastosowaniem przez Prezesa UKE normy art. 105 § 1 kpa i umorzeniem przedmiotowego postępowania w części, w której stało się ono bezprzedmiotowe, tj. w części zmiany § 4 ust. 2 Umowy i załącznika nr 3 do Umowy „Rejestr słupów z zawieszonymi liniami światłowodowymi” oraz uchylecia § 4 ust. 3, § 4 ust. 5 i § 17 ust. 9 pkt 2 Umowy.

5. Postępowanie konsultacyjne

Zgodnie z art. 15 Pt w związku z art. 23 i art. 30 ust. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju, Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawie Dostępu przeprowadza postępowanie konsultacyjne, umożliwiając zainteresowanym podmiotom wyrażenie na piśmie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 16 ust. 1 zdanie drugie Pt, Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”).

W dniach 4 marca 2022 r. – 4 kwietnia 2022 r. Prezes UKE przeprowadził postępowanie konsultacyjne projektu decyzji w postępowaniu prowadzonym na Wniosek.

W ramach postępowania konsultacyjnego do Prezesa UKE, w dniu 14 marca 2022 r. wpłynęło stanowisko Prezesa UOKiK, który poinformował, że nie zgłasza uwag do projektu decyzji.

Pismem z dnia 25 marca 2022 r. stanowisko do konsultowanego projektu decyzji przedłożył Udostępniający.

W stanowisku konsultacyjnym, Udostępniający przedstawił stanowisko, w którym:

- 1) uznał zasadność uchylecia § 4 ust. 6 Umowy;
- 2) nie przychylił się do uchylecia zapisów § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 Umowy i podtrzymał swoje stanowisko, aby § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 Umowy pozostały w pierwotnym brzmieniu.

Udostępniający powołał się na zasadę niedyskryminacji, jednocześnie wskazując, że w odniesieniu do wszystkich operatorów, z którymi Udostępniający ma zawartą umowę znajdują się zapisy, które uwzględniają interesy obu stron, w tym również zapis, aby czynsz określony w umowie podlegał waloryzacji. Udostępniający wskazał również, że Operator na etapie prowadzonych konsultacji w sprawie ustalenia treści Aneksu nr 2 nie wnosił żadnych uwag co do brzmienia § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 Umowy.

Prezes UKE nie uwzględnił postulatu Udostępniającego w ww. zakresie i podtrzymuje uzasadnienie przyjętego rozstrzygnięcia, opisanego na stronie 6 i 7 niniejszej decyzji.

Prezes UKE przypomina, że każda ze stron negocjacji o zmianę Umowy, miała prawo zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej Umowę w przypadku

odmowy zmiany Umowy lub niedokonania zmiany Umowy w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taką zmianę.

W dokumentacji zgromadzonej w sprawie znajdują się dokumenty z przeprowadzonych między stronami negocjacji zmiany Umowy, w tym wniosek Operatora z dnia 23 marca 2021 r. o zmianę § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 Umowy, którego Operator nie wycofał. Zatem przedmiotem niniejszego postępowania było również rozstrzygnięcie sporu pomiędzy stronami w zakresie waloryzacji opłat w oparciu o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za poprzedni rok kalendarzowy, ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (§ 4 ust. 12 i 13 Umowy).

6. Stanowisko po konsultacjach

Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego do Prezesa UKE, pismem z dnia 11 kwietnia 2022 r. wpłynęło stanowisko Operatora, w którym odniósł się do twierdzeń Udostępniającego, że Operator na etapie prowadzonych konsultacji w sprawie ustalenia treści Aneksu nr 2 nie wnosił żadnych uwag co do brzmienia § 4 ust. 12 i § 4 ust. 13 Umowy. Prezes UKE przeanalizował treść stanowiska Operatora i uznał, że nie wpływa ono na treść rozstrzygnięcia.

7. Uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki

Jak wynika z art. 22 ust. 6 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju, w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych, decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki (dalej „Prezes URE”).

Jednocześnie w myśl art. 22 ust. 6a ustawy o wspieraniu rozwoju uzgodnienie, o którym mowa w ust. 6, nie obejmuje finansowych warunków współpracy. W tym zakresie podmioty, o których mowa w ust. 6, przedstawiają opinię.

W związku z powyższym, pismem z dnia 11 kwietnia 2022 r., Prezes UKE przekazał Prezesowi URE projekt decyzji do przedstawienia opinii w zakresie finansowych warunków współpracy, będących przedmiotem postępowania.

Postanowieniem z dnia 10 maja 2022 r. Prezes URE przedstawił opinię w zakresie finansowych warunków współpracy. Prezes URE nie wniósł uwag do zawartych w decyzji finansowych warunków współpracy, podkreślając ich zgodność z ustaleniami zawartymi w decyzji Prezesa UKE z dnia 12 lutego 2021 r. nr DR.WIT.6082.5.2019.196, określającej warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej Udostępniającego w zakresie słupów elektroenergetycznych linii nN i SN.

Realizacja wymogu zapewnienia niedyskryminacyjnych warunków dostępu wiąże się z tym, by Prezes UKE nie ustalał warunków dostępu w sposób zasadniczo odmienny od tych, jakie są ustalone w innych podobnych przypadkach.

Biorąc powyższe pod uwagę i uwzględniając całokształt materiału dowodowego, Prezes UKE postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Od przedmiotowej decyzji Stronom przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji (art. 206 ust. 2 pkt 6 i ust. 3 Pł w związku z art. 479⁵⁸ § 1 kpc).

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 440, fax 22 53 49 306, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1125, dalej „ustawa o kosztach”) wniesienie odwołania od decyzji Prezesa UKE wymaga uiszczenia opłaty sądowej w wysokości stałej 1000 zł.

Zgodnie z art. 101 i następnymi ustawy o kosztach sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej, osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Po spełnieniu wymagań określonych przepisami kpc strona może domagać się ustanowienia dla niej adwokata lub radcy prawnego.

Prezes

Jacek Oko

Otrzymują:

1. (dane osobowe) – pełnomocnik Operatora
itB Legal Bazański, Grabiec Kancelaria Radców Prawnych sp. p.
ul. Graniczna 29/215
40-017 Katowice
2. Tauron Dystrybucja S.A.
Oddział w Będzinie
ul. Małobądzka 141
42-500 Będzin